

cipiel Uoverensstemmelse med Højres Samfundsopfattelse. Det er jeg; men vi ere altsaa enige om, at de kongevalgte kunne opløses.

Første Viceformand (*Jensen-Sønderup*): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Nu er Debatten endt paa den overordentlig glædelige Maade, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har slaaet fast, at han nærer den Opfattelse, at de kongevalgte kunne opløses, at han altsaa staa paa Standpunktet de kongevalgtes Opløselighed. Det glæder mig i overordentlig Grad, og dermed tager jeg selvfølgelig mine Bemærkninger fra før om, at det ærede Medlem havde slaaet et skapt Vaaben ud af Demokratiets Haand, tilbage. . . . (Munterhed). . . . Ja selvfølgelig, og det glæder mig i høj Grad, at jeg kan gøre det, fordi det er mig af den største Interesse, at det ærede Medlem viser sig: altsaa at staa ikke blot nærmest ved, men fuldt ud paa den I. A. Hansenske Opfattelse, fuldt ud er enig med den højtærede Konseilspræsident og er ganske uenig med Højre i den Sag. Det har den allerstørste politiske Interesse, og det er af den glædeligste Art for mig.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde før, at der var ingen Modsigelse mellem hans Tale forleden og hans Tale nu i Dag. Det maa jeg bestemt modsige. Forleden Dag, i Onsdags, holdt han en Tale, der kun kunde fremkalde den Opfattelse, at det ærede Medlem delte Højres Opfattelse. Han sagde klart og tydeligt, at han gjorde det, hvad det historiske angik. (*J. C. Christensen:* Nej!) Det ærede Medlem sagde, at det har ogsaa oprindelig været tilsigtet — nemlig, at de kongevalgte skulde være et konservativt Element. (*Moestrup:* Fra Højres Side!) Det staaer der ikke i den første Sætning. Jeg beder det ærede Medlem fra Mariager at læse igennem, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde. (*Moestrup:* Det var ikke Venstre, der vilde have dem konservative!) Der staaer i al Almindelighed, at det var oprindelig tilsigtet. Senere modificerede han det, som jeg har gjort opmærksom paa, en lille Smule, gik dernæst over til at sige, at Grundloven ikke siger noget positivt derom, antydede endelig en Fremgangsmaade med en kongelig Resolution til Bekræftelse af de kongevalgtes

Stilling, som faktisk dækker over, at der skabes et Præcedens for deres Ikke-Opløselighed. Det er Stillingen. Naar det ærede Medlem gjorde det i Onsdags, paa det Tidspunkt, var det en Haandsrækning til Højre, et Fingerpeg, en Anvisning til Højre om, at i det ærede Medlem fra Ringkøbing havde det Manden ogsaa underkommende Tidens Forhandlinger og Situationer. . . . .

Første Viceformand (*Jensen-Sønderup*): Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Borgbjerg: Det var ikke for en kort Bemærkning, jeg bad om Ordet. Jeg skal straks være færdig. I Dag har det ærede Medlem sagt, at han nærmest staaer paa I. A. Hansens Side, og trængt af den højtærede Konseilspræsident har han bekræftet — jeg beder det ærede Medlem protestere derimod, hvis det skulde være en Misforstaaelse —, at han deler Opfattelsen om de kongevalgtes Opløselighed. Dermed tror jeg, at denne Debat har faaet en god Udgang paa det Punkt. Gid det ogsaa maa paavirke Udgangen af den Sag, vi her forhandle, i lige saa heldig Retning.

J. C. Christensen: Jeg vil blot sige, at hvis jeg havde været enig med Højre i hele dette Spørgsmaal, behøvede jeg jo ikke at have afvist Spørgsmaalet i sin Tid oppe i Landstinget. Der talte jeg udtrykkelig ud fra den Forudsætning, at Spørgsmaalet burde afvises, burde ikke rejses som et Stridsspørgsmaal ved denne Sags Behandling. I Onsdags udtalte jeg, at fra Venstres Side — det vil sige den Side, jeg staaer paa —, har man ikke villet billige den Opfattelse, altsaa Højres. Man har ikke ment, at Konservatismen skulde have saa gode Vilkaar. Det udtalte jeg i Onsdags. Jeg ser ikke nogen Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser i Onsdags og i Dag i denne Sag.

I Anledning af en Afbrydelse, jeg gjorde overfor den højtærede Konseilspræsident om, at jeg staaer principielt paa samme Samfundsopfattelse som Højre, vil jeg sige: Ja, jeg tror, der her i Landet i Virkeligheden nu for Tiden, praktisk talt, kun er to Samfundsopfattelser, der gøre sig gældende i Politik, nemlig den socialdemokratiske og saa vi andres. Socialdemokraterne sige selv, der er et stort Svælg mellem disse. Og det er der ogsaa, fordi den socialdemokratiske Stat skal indrettes paa en helt anden Maade, end vort